

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 24. januar 2012. god.
Br.ref.RK189/12

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI 54/11

Podnosilac zahteva

Adem Qamili

**Ocena ustavnosti presude Vrhovnog suda
Rev. br. 11/2002 od 6. februara 2002. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

U sastavu:

Enver Hasani, predsednik
Kadri Kryeziu, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Ivan Čukalović, sudija
Gjyljeta Mushkolaj, sudija i
Iliriana Islami, sudija

Podnosilac zahteva

1. Podnosilac zahteva je Adem Qamili iz Opštine Vitina.

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva osporava presudu Vrhovnog suda Kosova, rev. br. 11/2002 od 6. februara 2002. god.

Predmetna stvar

3. Podnosilac zahteva tvrdi da je prekršen član 22. stav 2. [koji propisuje primenu Evropske konvencije o ljudskim pravima, tačnije stav 1. člana 6-], član 24. [Pravo na jednakost pred zakonom], član 31. [Pravo na pravično suđenje] i član 54. [Pravo na sudsku zaštitu] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav).

Pravni osnov

4. Zahtev je zasnovan na članu 113. stavu 7. Ustava, čl. 46, 47, 48. i 49. Zakona br. 03/L-121 o Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Zakon o Ustavnom sudu) i pravilu 56. stavu 2. Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik o radu).

Postupak pred Sudom

5. Podnosilac zahteva je 21. aprila 2011. god. podneo zahtev Ustavnom sudu Kosova (u daljem tekstu: Sud).
6. Predsednik je 21. aprila 2011. god. imenovao Kadrija Kryeziua za sudiju izvestioca i Veće za razmatranje u sastavu sudija: Snezhana Botusharova, prof. dr Enver Hasani i dr Gjyljeta Mushkolaj.
7. Nakon što je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca, Veće za razmatranje je 29. novembra 2011. god. Sudu u punom sastavu iznelo preporuku o neprihvatljivosti zahteva .

Pregled činjenica

8. Opštinski sud u Vitini je 25. jula 2001. god., presudom C. br. 53/2001, potvrdio podnosiocu zahteva prvenstvo prava preče kupovine katastarske parcele br. 3089/1 na mestu „Sello-Oborr“, kuća i dvorište površine 0.02,20 ha. Prilikom donošenja ove odluke sud je poništio neovereni formalni ugovor od 30. aprila 2001. god. kojim je katastarska imovina prodana N. A-u od strane J. S-a, ovlašćenog zastupnika i staratelja nad imovinom u ime drugih naslednika.
9. Opštinski sud je između ostalog naložio J. S-u da sa podnosiocem zahteva zaključi kupoprodajni ugovor za katastarsku imovinu i overi ga u Opštinskom sudu u roku od 15 dana, pod pretnjom prisilnog izvršenja. Opštinski sud je naveo da, ukoliko J. S. ne bude ispoštovao navedeni rok, presuda će podnosiocu zahteva služiti kao osnova da u imovinskom registru bude registrovan kao vlasnik.
10. Opštinski sud je naložio N. A-u da ispoštuje prenos prava vlasništva sporne katastarske parcele.
11. Okružni sud u Gnjilanu je 23. oktobra 2001. god., odlukom AC. br. 128/01, odbio žalbu J. S-a i N. A-a i potvrdio presudu C. br. 53/2001.
12. Vrhovni sud Kosova je 6. februara 2002. god., presudom rev. br. 11/2002, odobrio reviziju J. S-u i N. A-u i poništio odluku Okružnog suda u Gnjilanu, Ac. br. 128/2001 i odluku Opštinskog suda u Vitini, C. br. 53/2001. Vrhovni sud je u potpunosti odbio kao

neosnovan tužbeni zahtev podnosioca zahteva u vezi sa potvrđivanjem prvenstva prava preče kupovine za nekretninu zavedenu na katastarskoj parceli br. 3089/1, na mestu „Sello-Oborr“ i poništio neovereni ugovor od 30. aprila 2001. god.

13. Vrhovni sud je nakon razmatranja osporene presude, shodno odredbama člana 386. Zakona o parničnom postupku SL SFRJ br. 4/1977 (u daljem tekstu: ZPP), ustanovio da je revizija osnovana zbog pogrešne primene materijalnog prava u ovom slučaju.
14. Vrhovni sud je ustanovio da, prema članu 4. stavu 2. Zakona o prometu nepokretnosti, Službenik glasnik Srbije br. 43/81, 24/89, 30/89 i 40/89 (u daljem tekstu: ZPN), ugovor koji nije sačinjen u smislu člana 4. stava 1. ZPN-a ne proizvodi pravno dejstvo. U ovom slučaju ugovor između stranaka nije overen u sudu tako da nema pravno dejstvo i stoga se smatra ništavnim, kao i da zaključivanje istog nije omogućilo prvenstvo prava preče kupovine. Shodno članu 26. stavu 2. ZPN-a tužba može biti pokrenuta u roku od godinu dana od dana zaključenja ugovora, ali u ovom slučaju nije postojao važeći ugovor. Stoga, Vrhovni sud je ustanovio da su prvostepeni i drugostepeni sud pogrešno primenili materijalno pravo.
15. Vrhovni sud je takođe naveo da je doneo ovakvu odluku zato što, kao što je navedeno u spisima predmeta, tužilac nije saopštio cenu nepokretnosti u vreme kada je pokrenuo tužbu i da to nije učinio čak i u vreme kada je postupak bio u toku pred drugostepenim sudom, što je bilo u suprotnosti sa članom 26. stavom 2. ZPN-a.

Navodi podnosioca zahteva

16. Podnosilac zahteva tvrdi da je Vrhovni sud, kada je presudom rev. br. 11/2002 od 6. februara 2002. god., nepravednom primenom ZPN prekršio nekoliko njegovih ustavnih prava: njegovo pravo na jednakost pred zakonom zagarantovano u članu 24. Ustava, njegovo pravo na pravično suđenje prema članu 31. Ustava, njegovo pravo na sudsku zaštitu zagarantovano članom 54. Ustava i njegovo pravo iz člana 22. Ustava, pošto nije poštovano njegovo pravo na pravično suđenje prema članu 6. stavu 1. Evropske konvencije o ljudskim pravima.

Ocena prihvatljivosti

17. Kako bi bio u mogućnosti da reši zahtev podnosioca zahteva, Sud prvo treba da ispita da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti koji su utvrđeni Ustavom i dodatno obrazloženi Zakonom i Poslovníkom o radu.
18. Iz dokumenata u zahtevu proizilazi da je presuda Vrhovnog suda Kosova, Ac. br. 128/2001, doneta 6. februara 2002. god., što je pre nego što je Ustav stupio na snagu (tj. 15. juna 2008. god.). Podnosilac zahteva na strani 6. zahteva, čak i navodi, da Sud nije postojao u vreme kada mu je uručena presuda Vrhovnog suda.
19. Sud smatra da se od javnih organa Republike Kosovo može zahtevati da odgovore samo na činjenice i dela koja su se desila nakon što je Ustav stupio na snagu. Dakle, Sud se ne može baviti zahtevom koji je u vezi sa događajima koji su se desili pre nego što je Ustav stupio na snagu (vidi rešenje ovog suda o neprihvatljivosti u slučaju br. KI 18/10, Denić i ostali od 17. avgusta 2011. god.).
20. Sledi da je zahtev neprihvatljiv shodno pravilu 36. stavu 3. tački h) Poslovníka o radu, koji propisuje da zahtev takođe može biti oglašen neprihvatljivim: „kada zahtev nije „*ratione temporis*“ u skladu sa Ustavom“.

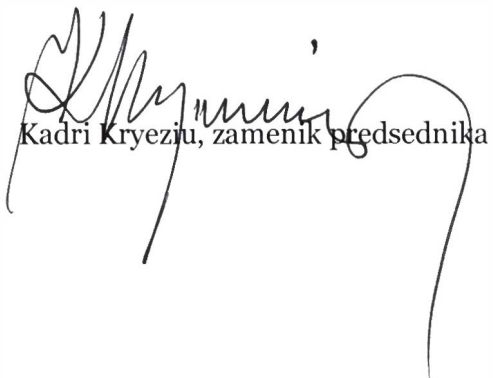
IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, shodno članu 113. stavu 7. Ustava i pravilu 36. stavu 3. tački h) Poslovnika o radu, jednoglasno:

ODLUČUJE

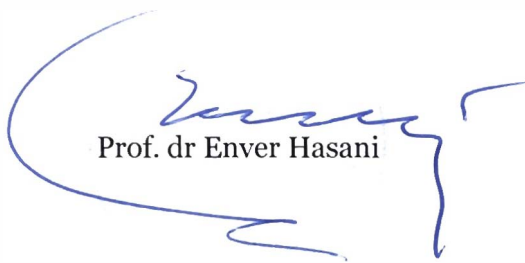
- I. DA ODBIJE zahtev kao neprihvatljiv;
- II. Ova odluka će biti dostavljena stranama i objavljena u Službenom listu u saglasnosti sa članom 20. stavom 4. Zakona; i
- III. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Kadri Kryeziu, zamenik predsednika

Predsednik Ustavnog suda

Prof. dr Enver Hasani